پیام شش

برادران مسیح به عنوان پسر نخست‌زاده خدا

خواندن متون مقدس: ۲ سموئیل ۱۲:۷آ، ۱۴آ؛
رومیان ۱: ۳-۴؛ ۸: ۲۸-۳۰؛ عبرانیان ۲: ۱۰-۱۲؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۱، ۳۶

۱. «ذریت تو را...استوار خواهم ساخت...من او را پدر خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود» – ۲ سموئیل ۷: ۱۲آ، ۱۴آ:

آ. این کلمه با گفته پولس در رومیان ۱: ۳-۴ در مورد مسیح به عنوان بذر داوود که در رستاخیز به عنوان پسر خدا منصوب شد، مطابقت دارد.

ب. اهمیت نهادی ۲ سموئیل ۷ این است که خدای سه¬یکتا، خود را در تثلیثِ فرآیند و تکمیل شدهٔ خود در مردم برگزیده‌اش می¬نهد.

پ. طبق عبرانیان ۱: ۵ب، که از ۲ سموئیل ۷: ۱۴آ نقل قول می‌کند، بذر داوود، مسیح به عنوان پسر نخست‌زادهٔ خداست که هم الهیت و هم انسانیت دارد – عبرانیان ۱: ۵آ، ۶.

ت. «ذریت تو» در ۲ سموئیل ۷: ۱۲آ و «مرا پسر [پسر من]» در آیه ۱۴آ حاکی از این است که بذر داوود، پسر خدا خواهد شد، یعنی اینکه یک بذر انسانی به یک پسر الهی تبدیل خواهد شد – رومیان ۱: ۳-۴.

ث. این بدان معناست که قصد خدا در اقتصادش این است که خود را انسان سازد تا انسان را در حیات و طبیعت، ولی نه در خدایی، خدا سازد.

ج. این کلمه در مورد تبدیل شدن بذر داوود به پسر خدا، در عهد جدید ادامه یافته و به شدت توسعه یافته است – متی ۲۲: ۴۱-۴۵؛ مکاشفه ۲۲: ۱۶.

۲. در اعمال ۱۳، پولس می‌گوید که از بذر داوود «خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات دهنده ای یعنی عیسی را آورد، و اینکه «خدا...وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که "تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم"» (آ. ۳۳):

آ. در آیات ۳۲ و ۳۳ می‌بینیم که مسیح به عنوان پسر نخست‌زاده خدا به پدران وعده داده شده بود، و خدا با برخیزاندن عیسی این وعده را برآورده کرد.

ب. رستاخیز، تولدی برای انسان عیسی بود:

۱. او در رستاخیزش توسط خدا مولود شد تا پسر نخست‌زادهٔ خدا در میان برادران بسیار باشد – رومیان ۸: ۲۹.

۲. او از ازل پسر یگانهٔ خدا بود – یوحنا ۱: ۱۸؛ ۳: ۱۶.

۳. پس از مجسم شدنش، از طریق رستاخیز، او توسط خدا در انسانیتش مولود شد تا پسر نخست‌زاده خدا باشد – عبرانیان ۱: ۶.

پ. پولس توانست رستاخیز خداوند را در مزمور ۲: ۷ ببیند: «تو پسر من هستی / امروز تو را تولید کردم:»

۱. پولس کلمه «امروز» را به روز رستاخیز خداوند به کار می¬گیرد.

۲. این بدان معناست که رستاخیز مسیح، تولد او به عنوان پسر نخست‌زادهٔ خدا بود.

۳. عیسی، پسر انسان، از طریق برخاستن از مردگان متولد شد تا پسر خدا باشد. بنابراین، برخیزاندن عیسی از مردگان توسط خدا، مولود کردن او به عنوان پسر نخست‌زاده‌اش بود – اعمال ۱۳: ۳۳.

ت. از طریق مجسم شدن، پسر یگانهٔ خدا انسانیت پوشید و خدا-انسان شد (یوحنا ۱: ۱۴، ۱۸؛ لوقا ۱: ۳۵)؛ سپس در رستاخیز، این خدا-انسان از خدا متولد شد تا نخست‌زادهٔ او باشد (اعمال ۱۳: ۳۳؛ عبرانیان ۱: ۶؛ رومیان ۸: ۲۹):

۱. قبل از مجسم شدن، پسر یگانهٔ خدا طبیعت انسانی نداشت؛ او فقط طبیعت الهی داشت.
۲. در رستاخیز، پسر نخست‌زادهٔ خدا طبیعت انسانی و نیز طبیعت الهی دارد.

ث. از طریق رستاخیز او، مسیح به عنوان پسر نخست‌زاده متولد شد، و همزمان، همه ایمانداران او به عنوان پسران بسیار خدا متولد شدند – ۱ پطرس ۱: ۳؛ عبرانیان ۲: ۱۰:
۱. در میان این پسران بسیار، فقط نخست‌زاده، پسر یگانهٔ خدا است – ۱ پطرس ۱: ۳؛ عبرانیان ۲: ۱۰.
۲. این پسر یگانهٔ خدا، در انسانیت رستاخیز کرده‌اش، پسر نخست‌زادهٔ خدا نیز هست – رومیان ۸: ۲۹.
۳. آن نخست‌زاده هم الهیت و هم انسانیت دارد، و ما، ایمانداران او به عنوان پسران بسیار خدا، نیز دارای هم طبیعت انسانی و هم طبیعت الهی هستیم – ۲ پطرس ۱: ۴.

۳. تبدیل شدن بذر داوود به پسر خدا، از فرآیند انتصاب مسیح به عنوان پسر نخست‌زادهٔ خدا توسط رستاخیز سخن می‌گوید – ۲ سموئیل ۷: ۱۲-۱۴آ؛ رومیان ۱: ۳-۴؛ متی ۲۲: ۴۵؛ مکاشفه ۲۲: ۱۶:

آ. پولس می‌گوید که او برای انجیل خدا در مورد پسر خدا جدا شده است، که نشان می‌دهد انجیل خدا، انجیل مقام پسری برای واقعیت بدن مسیح است – رومیان ۱: ۱، ۳-۴؛ ۸: ۲۸-۳۰؛ ۱۲: ۵.

ب. رومیان ۱: ۳-۴ تحقق نبوت در نمادشناسی در ۲ سموئیل ۷: ۱۲-۱۴آ است که راز اینکه خدا انسان شد تا انسان را در حیات و طبیعت، ولی نه در خدایی، خدا کند را فاش می‌کند.
۱. با مجسم شدن، مسیح، پسر یگانهٔ خدا در الهیت خود (یوحنا ۱: ۱۸)، جسم، [یعنی] طبیعت انسانی، پوشید، که هیچ ربطی به الهیت نداشت؛ در انسانیتش، او پسر خدا نبود:
(آ) عیسی در انسانیتش، بذر داوود بود، بذری انسانی متعلق به خلقت کهنه (انسان کهنه – رومیان ۶: ۶) خدا – کولسیان ۱: ۱۵ب.
(ب) وقتی که مسیح به عنوان بذر داوود، در انسانیتش بر روی صلیب مرد، انسان کهنه را با خلقت کهنه مصلوب کرد، شیطان را نابود، گناه را در جسم محکوم، و جهان را داوری کرد – رومیان ۶: ۶؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ رومیان ۸: ۳؛ ۲ قرنتیان ۵: ۲۱؛ یوحنا ۳: ۱۴؛ ۱۲: ۳۱.
۲. در رستاخیز، انسانیت او خدا ساخته شد، «پسرسازی شد»، بدین معنا که او نه تنها در الهیت خود، بلکه در انسانیتش نیز پسر خدا شد – رومیان ۱: ۳-۴:
(آ) در رستاخیز، او پسر خدا منصوب شد، پسر نخست‌زادهٔ خدا ساخته شد، و هم دارای الهیت و هم انسانیت بود – ۸: ۲۹.
(ب) مصلوب شدن، بهترین راه برای انتصاب، تجلیل و رستاخیز او بود:
(۱) اگر بذری با دفن شدن در خاک بمیرد، سرانجام جوانه می‌زند، رشد می‌کند، و شکوفا می‌شود، زیرا عملکرد حیات بذر همزمان با مرگ آن فعال می‌شود – یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۳.
(۲) الهیت، روح قدوسیت، در مسیح در مرگ او فعال شد و در رستاخیز، او به عنوان پسر خدا «شکوفا» شد.
(۳) طبق جسمش، او مصلوب شد، ولی طبق روحش، او قوی و بسیار فعال شد تا الهیت را در انسانیت مسیح قرار دهد که آن را الهی سازد. این، معنای منصوب کردن، و این، پسرسازی است – ۱ پطرس ۳: ۱۸.
(پ) انسانیت مسیح توسط روح قدوسیت، [یعنی] الهیت مسیح، منصوب و مشخص شد و رفعت یافت. از این طریق، انسانیت مسیح به درون الهیت رفعت یافت. یعنی، مسیح دوباره در انسانیتش مولود شد تا پسر نخست‌زادهٔ خدا باشد – اعمال ۱۳: ۳۳:

(۱) مسیح اولین کسی بود که در رستاخیز، تولد تازه یافت – رومیان ۸: ۲۹:
[آ] انسانیت او، در رحم مادرش متولد شد؛ آن، انسان بود و نمی‌توانست پسر خدا در نظر گرفته شود، بلکه پسر انسان بود.
[ب] رستاخیز مسیح، انسانیت او را رفعت داد و الهیت او را در این انسانیت قرار داد؛ پس با این رستاخیز، انسانیت او دوباره متولد شد تا بخشی از پسر خدا باشد.
(۲) نمونه اصلی، پسر نخست‌زادهٔ خداست، و بازتولید، پسران بسیار خدا، اعضای نمونهٔ اصلی هستند تا بدن او باشند، که در اورشلیم نو تکمیل می‌شود – ۱ پطرس ۱: ۳.

۴. تبدیل شدن بذر داوود به پسر خدا، از فرآیند انتصاب ما به عنوان پسران بسیار خدا توسط رستاخیز سخن می‌گوید – عبرانیان ۲: ۱۰-۱۱:

آ. مسیح قبلاً به عنوان پسر خدا منصوب شده است، ولی ما هنوز در فرآیند انتصاب، فرآیند پسر شدن، خدا ساخته شدن هستیم – رومیان ۸: ۲۸-۲۹.

ب. حیات پسر خدا در روح ما کاشته شده است – آ. ۱۰:

۱. اکنون ما، مثل بذری که در زمین کاشته می‌شود، باید از فرآیند مرگ و رستاخیز عبور کنیم – یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۵.

۲. این باعث می‌شود که انسان بیرونی تحلیل رود، ولی حیات درونی را قادر می‌سازد تا رشد کند، توسعه یابد، و در نهایت، شکوفا شود؛ این، رستاخیز است – ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۱، ۳۶؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۲-۱۰، ۱۶.

۳. هرچه در حیات، برای دگرگونی خود در حیات، بیشتر رشد کنیم، بیشتر به عنوان پسران خدا منصوب می‌شویم:

(آ) برای رشد، به قلبی چرخیده به سوی خداوند و قلبی خالص نسبت به او نیاز داریم – ۳: ۱۶، ۱۸؛ متی ۵: ۸؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲۲.

(ب) برای رشد، به تغذیه از شیر بی‌غش و غذای قوی کلام نیاز داریم – ۱ پطرس ۲: ۲؛ عبرانیان ۵: ۱۲-۱۴.

(پ) برای رشد، به آبیاری اعضای عطیه¬دار نیاز داریم – ۱ قرنتیان ۳: ۶ب؛ یوحنا ۷: ۳۷-۳۹؛ امثال ۱۱: ۲۵.

(ت) از طریق تمام چیزها در محیط ما و با شکست‌هایمان، خود زشت ما در هم می‌شکند، و خداوند فرصت بیشتری برای کار در درون ما دارد – رومیان ۸: ۲۸-۲۹.

(ث) روزی این فرآیند به کمال خواهد رسید و ما تا ابد مثل مسیح، پسر نخست‌زادهٔ خدا، در روح، روان و بدن خود خواهیم بود – ۱ یوحنا ۳: ۲؛ رومیان ۸: ۱۹، ۲۳؛ سرود ۹۴۸، بند ۲.

پ. در رستاخیز، مسیح در انسانیت خود، پسر خدا منصوب شد، و به وسیله چنین رستاخیزی، ما نیز در فرآیند انتصاب پسران خدا هستیم – رومیان ۸: ۱۱:

۱. فرآیند انتصاب، پسرسازی، خدا ساخته شدن ما، فرآیند رستاخیز با چهار جنبه اصلی است – تقدیس، دگرگونی، همشکل شدن، و تجلیل – ۶: ۲۲؛ ۱۲: ۲؛ ۸: ۲۹-۳۰.

۲. کلید فرآیند انتصاب، رستاخیز است، که مسیح ساکن در درون ما به عنوان روح برخیزاننده، روح منصوب کننده، قدرت حیات در روح ماست – یوحنا ۱۱: ۲۵؛ رومیان ۸: ۱۰-۱۱؛ اعمال ۲: ۲۴؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۶؛ ۵: ۴:

(آ) ما به طور ضروری نیاز داریم که یاد بگیریم چگونه بر طبق روح گام برداریم [رفتار کنیم]، از روح منصوب کننده مسرت ببریم و آن را تجربه کنیم – رومیان ۸: ۴، ۱۴.

(ب) هرچه بیشتر روح را لمس کنیم، بیشتر تقدیس، دگرگون و تجلیل می شویم تا در حیات و در طبیعت، اما نه در خدایی، برای بناسازی بدن مسیح جهت تکمیل اورشلیم نو، تبدیل به خدا شویم – ۱ قرنتیان ۱۲: ۳؛ رومیان ۱۰: ۱۲؛ ۸: ۱۵-۱۶؛ غلاطیان ۴: ۶.

۵. مقصود خدا، تولید برادران بسیارِ پسر نخست‌زاده‌اش برای ابرازش است:

آ. رومیان ۸: ۲۹ به ما می‌گوید که خدا ما را از پیش معین کرد تا با صورت پسرش همشکل شویم، تا او «نخست‌زاده از برادران بسیار» باشد.

ب. این یک امر مسلم شگفت‌انگیز است که نخست‌زاده، برادران بسیاری دارد – متی ۲۸: ۱۰؛ یوحنا ۲۰: ۱۷.

پ. مسیح، نخست‌زاده با الهیت و انسانیت است، و ما برادران بسیار او با انسانیت و الهیت هستیم. هم نخست‌زاده و هم پسران بسیار، از یک خدا پدر در رستاخیز متولد شده‌اند.

ت. عبرانیان ۲: ۱۱ می‌گوید: «مقدس کننده و مقدسان همه از یک می¬باشند، از این جهت عار ندارد که ایشان را برادر بخواند.»

ث. نخست‌زاده، نمونه اصلی است، و ما تولید انبوه هستیم. مسیح نمونه، قالب و الگو است، و خدا ما را در او گذاشته است تا به صورت او قالب‌گیری شویم.

ج. ما به عنوان برادران بسیار او، اکنون در فرآیند بلوغ بوده، با صورت او همشکل می‌شویم.

چ. عبرانیان ۲: ۱۲، نقل قولی از مزمور ۲۲: ۲۲، می‌گوید: «اسم تو را به برادران خود اعلام می کنم و در میان کلیسا تو را تسبیح خواهم خواند.»

ح. طبق عبرانیان ۲: ۱۲، کلیسا، ترکیبی از برادران پسر نخست‌زادهٔ خداست با دو طبیعت و دو حیات که ترکیب و آمیخته شده¬اند.

© 2026 Living Stream Ministry